

finde det urigtigt, om der ikke kom en Forbindelse mellem Bolværksstederne ved Gasværket og Jernbanen, men det udelukker ikke Misset om at forbinde Bolværkerne ved Havnegade med Jernbanen. Jeg tror, at man støtter sig til Noget, som ikke har fuldstændig Indflydelse paa det, hvorom der er Tale, naar man mener, at det bliver mindre nødvendigt at have en Jernbane gennem Havnegade, fordi man faar en Havn Nord paa. Det har jo hele Tiden været Noget, man har fulgt med en vis Ængstelse, at anlægge denne Bane gennem Havnegade, og man begrundede det nærmere ved, at Gaden ikke har den Brede, som man maatte ønske. Men det har ikke saa megen Betydning, som det ved første Diekast maatte synes; thi denne Mangel generer allerede i Forveien ved Udlosningen og Indladningen af de Varer, som vedkommende Skibe skulle af med eller tage ind, og jeg tror ikke, at Sporene der ville gjøre stor Forskjel. Man maa forudsætte, at de Dplag, som man ofte og vistnok uden Nytte ser ere til Stede der, ryddes af Veien, og at der ved et skarpt Havnepolitii ses til, at Bolværkerne komme til at yde den Nytte, som de virkelig kunne, og derved ogsaa fikke, at en saadan Trafik paa Havnebanen kan finde Sted gennem Gaden uden at genere Skibsfarten. Heller ikke dette Forhold er nyt; det har været paaagtet fra Begyndelsen, jeg veed ikke, om der gennem detaillerede Tegninger er paavist Vanfæligheder, som man tidligere havde ladet ude af Betragtning, men Sagen er i sig selv saa simpel, at jeg ikke kan tro Andet, end at man tidligere har set, hvad der kan være at befrygte. Sporet gaar igennem Gaden, og det skal holdes frit, men ikke anderledes frit, end at der ikke maa ligge Varer derpaa, men det hindrer jo ikke Benyttelsen af Gaden paa anden Maade i den almindelige Trafik. Medens jeg altsaa ganske kan slutte mig til Loven, saaledes som den foreligger, vil jeg, saaledes som jeg ser Sagen, være en Modstander af en saadan Uvidelse som den, det erede Medlem fra Kjøbenhavn antydede.

Judenrigsministeren (Steel): Ogsaa jeg vil meget anbefale det høie Thing at vedtage det forelagte Lovforslag. De to erede foregaaende Talere have allerede anført de væsentlige Grunde, som have foranlediget, at Ministeriet har anset det for rigtigt at forelægge Lovforslaget. Det er jo indlysende, at, idet Planen om Anlæg af en særskilt Godsbanegaard Syd for Vesterbro foreløbig har maattet opgives, er Situationen med Hensyn til Anbringelsen af en Tunnel bleven en anden, end den var tidligere. Der har været meget forskellige Meninger om, paa hvilket Sted og i hvilken Udstrækning en saadan ny Jernbanegaard burde anlægges Syd for Vesterbro. Det er jo ret heldigt for saavidt, at Sagen har faaet en Udsættelse, der giver Leilighed til en fornøyet

og yderligere Overveielse af denne for Kjøbenhavn vigtige Sag; men jeg tror ogsaa, at det vil erkjendes at maatte være rigtigt og i høi Grad tilraadeligt, at man ikke paa nogen Maade foregriber Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa denne Uvidelse af Banegaarden skal tilveiebringes ved allerede nu at anlægge en Tunnel under Vesterbro, og det saa meget mere, som — hvad der allerede er bemærket, — det er et Anlæg af betydelig økonomisk Betydning og af ikke saa og maasse endnu ikke fuldt overfluelige tekniske Vanfæligheder. Naar jeg nævner, at det er en Sag af økonomisk Betydning, vil jeg sige, at det er ikke blot en Sag af økonomisk Betydning for det sjællandske Jernbaneselskab, men at ogsaa Staten baade direkte og indirekte er meget stærkt engageret eller interesseret i, at Jernbaneanlægget ikke kommer til at koste mere end virkelig nødvendigt. Jeg skal endnu kun nævne, at, hvorvidt Overgangen over Vesterbro i Niveau vil være i Større eller mindre Grad generende for den almindelige Trafik og Passage, vil jo i en væsentlig Grad afhænge af, hvor stor Trafikken bliver til Havnen, og jeg kan ikke lægge Skjul paa, at der for mig er udtalt, og det af efter min Mening ret vægtige Stemmer, at man ikke maatte vente sig allensals ikke i den første Tid en saa overordentlig stor og livlig Færdsel mellem Jernbanen og Havnen, som det maasse fra andre Sider er antaget. Jeg vil derfor meget anbefale det høie Thing at vedtage dette Lovforslag saaledes, som det nu foreligger her.

Den anden Sag, der er bragt paa Bane af et æret Medlem, og som har været Gjenstand for et Forslag i det andet Thing, skal jeg tillade mig at berøre med et Par Ord. Den angaar jo ikke en Beslutning om, at Havnebaneanlægget gennem Kjøbenhavn ikke skal udsøres i sin fulde Udstrækning, men en Udsættelse paa Tid. Jeg lægger særlig Vægt derpaa, fordi det forekommer mig, at det er et Moment af ganske overordentlig Betydning. Den længste Tid, Udsættelse uden Lovgivningsmagtens Billigelse kunde finde Sted, er 3 Aar, efter at Havnesporet er taget i Brug, og det behøver ikke at være saalænge, da det er overladt til Indenrigsministeren at paahyde Gjennemførelsen af Anlægget tidligere, hvis Forholdene maatte tale derfor, og jeg ser ikke nogen Grund til, at en Indenrigsminister skulde vægre sig ved at opfylde en saadan efter min Mening paatagen Forpligtelse til at vaage over Handelsstandens Interesser, naar det virkelig skulde være af væsentlig Interesse for den, at Banen blev anlagt paa et tidligere Tidspunkt. Det er altsaa det, som har gjort, at jeg har kunnet slutte mig til dette Forslag i det andet Thing, og som ogsaa gjør, at jeg endnu i dette Dieblif maa erkjende, at der for mig er væsentlige Grunde til ikke at modsætte mig Vedtagelsen af et saadant Forslag, hvis det fremkom, fordi det forekommer mig, at det ikke vil kunne negtes, at Trafikken